

আমাৰ যেতিয়া ভয় লাগে আৰু লজ্জিত হওঁ তেতিয়া ঈশ্বৰে আমাক সহায় কৰে

প্রার্থনা কৰক যেন প্ৰত্যেকজন শিশুৱে এই পাঠৰ যোগে শান্তি আৰু প্ৰভুত নিৰাপত্তা লাভ কৰিব পাৰে।

শিশুসকলে এই চিত্ৰখন ৰং দিব পাৰে।

১ম চমুৱেল ১৭ঃ২০-৫১ পদত থকা দায়ুদ আৰু গলিয়াথৰ গল্পটো পঢ়িব বা আওৰাব পাৰে। সম্ভৱ হ'লে এজন ডাঙৰ ল'ৰা বা ছোৱালীজনীক বাকীসকলৰ আগত গল্পটো ডাঙৰকৈ পঢ়ি শুনোৱাব পাৰে। ল'ৰা-ছোৱালীহঁতক কেনেকৈ ঈশ্বৰৰ শক্তিয়ে লাজ বা ভয় দূৰ কৰিব পাৰে সোধক।

- ককায়েক বিলাকে যুদ্ধত লিপ্ত হৈ থাকোতে দায়ুদে কি কৰিছিল?
- দেউতাকৰ মেৰজাক চৰাই থাকোতে দায়ুদে কি কৰিবলৈ শিকিছিল?
- দায়ুদ যেতিয়া যুদ্ধক্ষেত্ৰলৈ আহিছিল, তেওঁৰ ককায়েকবিলাকে কি আপত্তি দৰ্শাইছিল?
- যুদ্ধলৈ ওলাই যাওতে দায়ুদে ঢৌলৰ সাজ পিন্ধিবলৈ কিয় অমান্তি হৈছিল?
- দৈত্য গলিয়াথৰ বিৰুদ্ধে ওলাই যাওঁতে কোনে দায়ুদক সবল কৰি তুলিছিল?
- ঈশ্বৰে কেনেকৈ এটি সৰু ল'ৰাক মানুহে ভয় কৰা এটা ভয়ঙ্কৰ দৈত্যক মাৰিবলৈ সহায় কৰিছিল?

আমাৰ ভয় দূৰ কৰিবলৈ কিছু কৰিবলগীয়া কাম।

- এখন ডাঙৰ কাগজত মানুহৰ কিছুমান ভয়ৰ কথা উল্লেখ কৰক। ল'ৰা-ছোৱালীহঁতৰ ভয় কিছুমানো উল্লেখ কৰিব পাৰে।
- ডাঙৰ ল'ৰা-ছোৱালীহঁতে ঈশ্বৰৰ বৰ্ণনা কিছুমান শিল গুটিত লিখিব পাৰে। সকলো ল'ৰা-ছোৱালীয়ে ঈশ্বৰৰ বৰ্ণনা কৰি কিছু কথা লিখিব পাৰে, যেনে - “শক্তিমন্ত্ৰ”, “সকলো কথা জানে”, “মোক প্ৰেম কৰে”, “সকলো ঠাইতে বিৰাজমান”, “মোক ৰক্ষা কৰে” ইত্যাদি। ল'ৰা-ছোৱালীহঁতে আগতে কাগজত লিখা ভয়সমূহৰ বিৰুদ্ধে এই শিলগুটিবোৰ মাৰিব পাৰে। এই কামৰ বাবে ল'ৰা-ছোৱালীহঁতক বাহিৰলৈ নিব পাৰে।

চিন্তা কৰিবলগীয়া : দুৰ্বলীক ঈশ্বৰৰ শক্তিয়ে কেনেকৈ ৰক্ষা কৰে শিলগুটিয়ে সেই কথা আমাক সোঁৱৰাই দিয়ে। দায়ুদে গলিয়াথলৈ মাৰি পঠোৱা শিলগুটিটো সৰু আছিল, কিন্তু ঈশ্বৰে ইয়াক শক্তিমন্ত্ৰ কৰিলে।

সেই মহানজনৰ আশ্ৰয়. চাৰিজন ল'ৰা-ছোৱালীক গীতমালা ৯১ঃ১, ২, ৪, ৫, ৬, ৭, ১১, ১২ পদ কেইটা পঢ়িবলৈ বা মুখস্থ মাতিবলৈ বা গানৰ আকাৰত গাবলৈ কওক -

যি মানুহ সৰ্বোপৰি জনৰ গুপ্ত স্থানত থাকে,

সেইজনে সৰ্বশক্তিমানৰ ছাঁত বসতি কৰে।

মই যিহোৱাৰ বিষয়ে কম, তেওঁ মোৰ আশ্ৰয় আৰু কোঁঠ

মই ভৰসা কৰা ঈশ্বৰ।

তেওঁ তেওঁৰ পাখীৰে তোমাক আবৃত কৰিব

তাতে তেওঁৰ ডেউকাৰ তলত তুমি আশ্ৰয় পাবা

তেওঁৰ সত্যতা ঢাল আৰু বান্ধস্বৰূপ।

ৰাতিৰ আপদলৈ আৰু দিনত উৰি অহা কাড়লৈ তুমি ভয় নকৰিবা,

আন্ধাৰত ফুৰা মহামাৰিলৈ আৰু দুপৰ বেলাত সংহাৰ কৰোতা

ৰোগলৈ তুমি ভয় নকৰিবা।

তোমাৰ কাষত হাজাৰ হাজাৰ লোক আৰু তোমাৰ সোঁফালে

অযুত অযুত লোক পতিত হ'ব

কিন্তু সেয়ে তোমাৰ ওচৰলৈ নাহিব।

১ম চমুৱেল ১৭ঃ১-৫১ পদত থকা দায়ুদ আৰু গলিয়াথৰ গল্পটোৰ ওপৰত এখন নাটক কৰক।

- উপাসনা গীৰ্জাত জ্যেষ্ঠ সকললৈ নাটকখন কৰি দেখুৱাবলৈ ব্যৱস্থা কৰক।
- সময়ত নাটনি হ'লে গল্পটোৰ কিছু কম গুৰুত্বৰ অংশ বাদ দিব পাৰে।
- কিছুমান ল'ৰা পালেষ্টীয় আৰু আন কিছুমান ইস্ৰায়েলীয় সৈন্য হ'ব পাৰে। ল'ৰা-ছোৱালীৰ সংখ্যা তাকৰ হ'লে জ্যেষ্ঠ সকলৰ সহায়ো ল'ব পাৰে।
- প্ৰত্যেকেই ভালদৰে ক'ব বা কৰিব নোৱাৰালৈকে অনুশীলন কৰিব।

বিৱৰণ কওঁতা বা বৰ্ণনাকাৰীয়ে যেতিয়া গল্পটোৰ অংশবিশেষ কয়, শিল্পীজনে তেতিয়া বাইবেলত উল্লেখিত কথাখিনি কয় আৰু সেইদৰে নাটিকা কৰে।

বৰ্ণনাকাৰী : নাট্যকাৰ বা শিল্পীজনে নোকোৱা অংশবোৰ পঢ়িব আৰু অলপ ৰখি নাট্যকাৰক তেওঁৰ অংশটো নাট কৰিবলৈ দিয়ক। যিচয়া আৰু ৰজাৰ হৈ দুজন ল'ৰাক ঠিয় হ'বলৈ দিয়ক।

গলিয়াথ : এডাল লাঠি যাঠি হিচাপে লৈ খঙত চিঞৰি উঠে।

দায়ুদ : এটা গুলি (শিলগুটি ওফৰাই পেলোৱা যন্ত্ৰ) ব্যৱহাৰ কৰে। গুলিটো চামৰাৰ সৰু দুছটা ফিটা বা মোনাৰে বনাই ল'ব পাৰে। মূৰৰ ওপৰত ঘূৰাই ঘূৰাই গুলিটোৰ এটা ফাল এৰি দিয়ে যাতে শিলগুটিটো ওফৰি ওলাই যায়।

প্ৰাৰ্থনা : সৰ্বশক্তিমান ঈশ্বৰ, আমাৰ সকলো ভয় দূৰ কৰিবলৈ আমাক শক্তি দিয়া। দায়ুদক যিদৰে দিছিল, সেই একেই বিশ্বাস আৰু ভৰসা তোমাৰ ওপৰত ৰাখিবলৈ আমাক শক্তি দিয়া। প্ৰভু যীচুৰ নামত, আমেন।